

UNIONIN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (toinen jaosto)

10 päivänä kesäkuuta 2015 (*)

Ennakkoratkaisupyyntö – SEUT 49 artikla – Sijoittautumisvapaus – Verolainsäädäntö – Yhteisövero – Elinkeino toimintaa palvelevat yhtiöosuudet – Jäsenvaltion lainsäädäntö, jossa vapautetaan verosta luovutusvoitot ja vastaavasti suljetaan pois mahdollisuus vähentää luovutustappiot – Kotimaisen yhtiön tekemä ulkomaisen tytäryhtiön osuuksien luovutus – Valuuttakurssitappiosta johtuva tappio

Asiassa C-686/13,

jossa on kyse SEUT 267 artiklaan perustuvasta ennakkoratkaisupyyntöä, jonka Högsta förvaltningsdomstolen (Ruotsi) on esittänyt 18.12.2013 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut unionin tuomioistuimeen 27.12.2013, saadakseen ennakkoratkaisun asiassa

X AB

vastaa

Skatteverket,

UNIONIN TUOMIOISTUIN (toinen jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja R. Silva de Lapuerta sekä tuomarit J. C. Bonichot (esittelevä tuomari), A. Arabadjiev, J. L. da Cruz Vilaça ja C. Lycourgos,

julkisasiamies: J. Kokott,

kirjaaja: A. Calot Escobar,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä esitetyn,

ottaen huomioon huomautukset, jotka sille ovat esittäneet

- X AB, edustajanaan advokat R. Persson Österman,
- Skatteverket, asiamiehenään A. Berg,
- Ruotsin hallitus, asiamiehinään A. Falk, C. Meyer-Seitz, U. Persson, K. Sparrman, E. Karlsson, L. Swedenborg ja C. Hagerman,
- Tanskan hallitus, asiamiehinään C. Thorning ja M. Wolff,
- Saksan hallitus, asiamiehinään T. Henze ja J. Möller,
- Espanjan hallitus, asiamiehenään L. Banciella Rodríguez Miñón,
- Ranskan hallitus, asiamiehinään D. Colas ja J.-S. Pilczer,
- Italian hallitus, asiamiehenään G. Palmieri, avustajanaan avvocato dello Stato P. Gentili,

- Alankomaiden hallitus, asiamiehinään M. Bulterman ja M. Gijzen,
- Portugalin hallitus, asiamiehinään L. Inez Fernandes, J. Martins da Silva ja M. Rebelo,
- Suomen hallitus, asiamiehenään J. Heliskoski,
- Yhdistyneen kuningaskunnan hallitus, asiamiehenään L. Christie, avustajanaan barrister R. Hill,
- Euroopan komissio, asiamiehinään W. Roels ja J. Enegren,

kuultuaan julkisasiamiehen 22.1.2015 pidetyssä istunnossa esittämän ratkaisuehdotuksen,
on antanut seuraavan

tuomion

1 Ennakkoratkaisupyyntö koskee SEUT 49 ja SEUT 63 artiklan tulkintaa.

2 Tämä pyyntö on esitetty asiassa, jossa asianosaisina ovat yhtäältä X AB, joka on Ruotsin oikeuden mukaan perustettu yhtiö, ja toisaalta Skatteverket (veroviranomainen) ja joka koskee sitä, että Skatteverket on kieltäytynyt myöntämästä X AB:lle oikeutta verovähennykseen sellaisen valuuttakurssitappion perusteella, joka syntyisi Yhdistyneessä kuningaskunnassa sijaitsevasta tytäryhtiöstä omistetun osuuden luovutuksen yhteydessä.

Ruotsin oikeus

3 Elinkeinotoimintaa palvelevan yhtiöosuuden käsite määritellään tuloverolain (inkomstskattelagen (1999:1229), jäljempänä IL) 24 luvun 13 §:ssä seuraavasti:

”Elinkeinotoimintaa palvelevalla yhtiöosuudella tarkoitetaan osuutta osakeyhtiöstä tai osuuskunnasta, jos se täyttää 14 §:ssä säädetyt vaatimukset ja jos sen omistaa seuraavassa määritelty oikeushenkilö (omistajayritys):

1. ruotsalainen osakeyhtiö tai ruotsalainen osuuskunta, joka ei ole sijoitusyritys,
2. ruotsalainen säätiö tai ruotsalainen aatteellinen yhdistys, johon ei sovelleta 7 luvun verovelvollisuudesta vapauttamista koskevia säännöksiä,
3. ruotsalainen säästöpankki,
4. ruotsalainen keskinäinen vakuutusyhtiö tai
5. ulkomainen yhtiö, jonka kotipaikka on jossakin Euroopan talousalueen valtiossa ja joka vastaa jotakin edellä 1–4 kohdassa mainituista ruotsalaisista yrityksistä.”

4 IL:n saman luvun 14 §:ssä säädetään seuraavaa:

”Yhtiöosuuden on kuuluttava käyttöomaisuuteen ja sen on täytettävä jokin seuraavista edellytyksistä:

1. Osuutta ei ole julkisesti noteerattu.
2. Omistajayrityksen kaikkien osuuksien tuottama yhteenlaskettu äänimäärä omistetussa

yhtiössä on vähintään 10 prosenttia kaikista omistetun yrityksen osuuksien tuottamista äänistä.

3. Osuuden omistuksen tarkoituksena on liiketoiminta, jota harjoittaa omistajayritys tai yritys, jonka voidaan katsoa olevan sitä lähellä omistusoikeudellisten tai organisatoristen olosuhteiden perusteella.

— —”

5 IL:n 25 a luku koskee muun muassa osakkeita, joita pidetään elinkeinotoimintaa palvelevina yhtiöosuuksina, ja sen 5 §:ssä säädetään seuraavaa:

”Luovutusvoittoa ei oteta huomioon muulloin kuin 9 §:ssä tarkoitetuissa tapauksissa. — —

Luovutustappio voidaan vähentää vain siinä tapauksessa, että vastaava luovutusvoitto olisi otettu huomioon. — —”

6 Kyseisen 25 a luvun 9 ja 18 §:stä seuraa, että mainitun luvun 5 artiklassa säädetystä yleissäännöstä poiketen yhtiöosuuksista saatuja luovutusvoittoja verotetaan silloin, kun luovutus koskee peiteyhtiön osuuksia tai kyse on tietyntylaisista takaisinostoista.

Pääasia ja ennakkoratkaisukysymys

7 Vuonna 2003 X AB, jonka kotipaikka on Ruotsissa, perusti Yhdistyneeseen kuningaskuntaan tytäryhtiön, Y Ltd:n, jonka osuudet laskettiin liikkeeseen Yhdysvaltojen dollareissa.

8 Vuosina 2003–2009 Y Ltd:n pääomaa korotettiin X AB:lle suunnatulla uusmerkinnällä. X AB on tämän jälkeen kahteen otteeseen luovuttanut Y Ltd:n osuuksia omalle emoyhtiölleen. Luovutusten jälkeen X AB omisti noin 45 prosenttia Y Ltd:n osuuksista niin pääomasta kuin äänioikeuksistaakin mitattuna.

9 On riidatonta, että kyseiset osuudet ovat IL:n 24 luvun 13 §:ssä tarkoitettuja elinkeinotoimintaa palvelevia yhtiöosuuksia.

10 Koska X AB halusi lakkauttaa Y Ltd:n toiminnan, se suunnitteli mainittujen yhtiöosuuksien luovuttamista. Tähän toimeen sisältyi kuitenkin riski valuuttakurssitappiosta sen takia, että X AB oli vuosina 2003–2009 lisännyt Y Ltd:n pääomaa vaihtokurssilla, joka ylitti lakkauttamistilanteessa sovellettavan valuuttakurssin. X AB pyrki näin ollen etukäteen selvittämään mahdollisuutta kyseisen mahdollisen tappion vähentämiseen, mutta vähennysoikeuden esteeksi muodostuisi sen mukaan Ruotsin verolainsäädäntö, josta seuraa, ettei elinkeinotoimintaa palvelevien yhtiöosuuksien myynnistä aiheutuvia tappioita voida lähtökohtaisesti vähentää yhtiöiden tuloveron perusteesta.

11 X AB haki tässä tilanteessa Skatterättsnämndeniltä (keskusverolautakunta) ennakkotietoa kysyäkseen, oliko tällaisen mahdollisuuden sulkeminen pois yhteensopivaa unionin oikeuden kanssa silloin, kun sitä sovellettiin luovutustappioon, joka seuraa sellaiseen elinkeinotoimintaa palvelevaan yhtiöosuuteen liittyvästä valuuttakurssitappiosta, joka omistetaan Euroopan unionin toisessa jäsenvaltiossa asuvasta yhtiöstä.

12 Skatterättsnämnden vastasi mainittuun kysymykseen 18.3.2013 antamassaan ennakkotiedossa kieltävästi sillä perusteella, ettei elinkeinotoimintaa palvelevien yhtiöosuuksien luovutusvoittoja ja tappioita oteta Ruotsin verolainsäädännön mukaan lähtökohtaisesti huomioon laskettaessa yhtiöiden tuloveron perustetta.

13 X AB valitti kyseisestä ratkaisusta Högsta förvaltningsdomstoleniin (ylin hallintotuomioistuin).

14 Ennakkoratkaisupyyntöön esittäneeseen tuomioistuimeen tekemänsä valituksen tueksi X AB on väittänyt pääasiallisesti, että Ruotsin lainsäädännön takia niihin sijoituksiin, jotka se teki Y Ltd:hen, liittyi korkeampi riski kuin vastaaviin kotimaisiin sijoituksiin. X AB:n argumentit perustuvat ensisijaisesti ajatukseen siitä, ettei sijoitukseen, joka tehdään Ruotsin kruunuissa ruotsalaiseen osakeyhtiöön, liity mitään sellaista epävarmuustekijää, joka vastaisi toisessa jäsenvaltiossa tehtyyn sijoitukseen liittyvää valuuttakurssiriskiä. Ruotsin verojärjestelmä merkitsee X AB:n mukaan tästä syystä estettä pääomien vapaalle liikkuvuudelle ja sijoittautumisvapaudelle, kuten on jo todettu tuomiossa Deutsche Shell (C-293/06, EU:C:2008:129), jossa annettua ratkaisua voidaan sellaisenaan soveltaa pääasiassa.

15 Högsta förvaltningsdomstolen on tässä tilanteessa päättänyt lykätä asian käsittelyä ja esittää unionin tuomioistuimelle seuraavan ennakkoratkaisukysymyksen:

”Ovatko SEUT 49 ja SEUT 63 artikla esteenä kansalliselle lainsäädännölle, jonka mukaan kotipaikkavaltio ei myönnä oikeutta vähentää valuuttakurssitappiota, joka sisältyy elinkeinotoimintaa palvelevien sellaisen yhtiön osuuksien luovutustappioon, jonka kotipaikka on jossakin toisessa jäsenvaltiossa, kun kotipaikkavaltio soveltaa järjestelmää, jossa tällaisiin osuuksiin perustuvia luovutusvoittoja ja tappioita ei oteta huomioon veron perustetta laskettaessa?”

Ennakkoratkaisukysymyksen tarkastelu

Alustavat huomautukset

16 Koska ennakkoratkaisukysymyksessä viitataan sekä SEUT 49 artiklassa vahvistettuun sijoittautumisvapauteen että SEUT 63 artiklassa vahvistettuun pääomien vapaaseen liikkuvuuteen, on asianmukaista ensiksi määrittää, kumpaa näistä kahdesta pääasiassa kyseessä olevalla lainsäädännöllä saatetaan loukata.

17 Unionin tuomioistuimen hyvin vakiintuneesta oikeuskäytännöstä ilmenee tältä osin, että on otettava huomioon kyseisen lainsäädännön tarkoitus (tuomio Test Claimants in the FII Group Litigation, C-35/11, EU:C:2012:707, 90 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen ja tuomio Hervis Sport- és Divatkereskedelmi, C-385/12, EU:C:2014:47, 21 kohta).

18 Sijoittautumisvapautta koskevan SEUT 49 artiklan soveltamisalaan kuuluu näin ollen kansallinen lainsäädäntö, jota sovelletaan vain omistussuuksiin, jotka antavat selvän vaikutusvallan yhtiön päätöksiin ja mahdollisuuden määrätä sen toiminnasta (tuomio Test Claimants in the FII Group Litigation, C-35/11, EU:C:2012:707, 91 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen ja tuomio Hervis Sport- és Divatkereskedelmi, C-385/12, EU:C:2014:47, 22 kohta).

19 Sen sijaan kansallisia säännöksiä, joita sovelletaan omistussuuksiin, joiden hankkimisen ainoana tarkoituksena on taloudellisen sijoituksen tekeminen ilman aikomusta vaikuttaa yrityksen liikkeenjohtoon tai käyttää siinä määräysvaltaa, on tutkittava pelkästään pääomien vapaan liikkuvuuden kannalta (tuomio Test Claimants in the FII Group Litigation, C-35/11, EU:C:2012:707, 92 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

20 Pääasiassa kyseessä olevan Ruotsin lainsäädännön osalta käy ilmi, että elinkeinotoimintaa palvelevien yhtiöosuuksien luokka käsittää paitsi sellaiset yhtiöosuudet, joiden tuottama kokonaisuanimäärä omistetusta yhtiöstä on vähintään 10 prosenttia yhtiön kaikkien osuuksien

tuottamasta yhteenlasketusta äänimäärästä, myös sellaiset yhtiöosuudet, joita ei ole julkisesti noteerattu, ja näin on ilman vähimmäisprosenttia koskevaa edellytystä.

21 Lisäksi on jo todettu, ettei vähintään 10 prosentin omistusosuus yhtiön pääomasta tai äänioikeuksista merkitse välttämättä sitä, että tämän omistusosuuden haltija käyttäisi selvää vaikutusvaltaa sen yhtiön päätöksiin, jonka osakkeita se omistaa (ks. vastaavasti tuomio *Test Claimants in the FII Group Litigation*, C-446/04, EU:C:2006:774, 58 kohta ja tuomio *Itelcar*, C-282/12, EU:C:2013:629, 22 kohta).

22 Pelkästään sen lainsäädännön tarkoituksen perusteella, josta pääasiassa on kyse, ei näin ollen voida määrittää, kuuluuko lainsäädäntö pääsääntöisesti SEUT 49 artiklan vai SEUT 63 artiklan soveltamisalaan.

23 Unionin tuomioistuimen vakiintuneesta oikeuskäytännöstä ilmenee tällaisen tapauksen osalta, että unionin tuomioistuimen on otettava huomioon tapauksen tosiseikat määrittääkseen, kumman määräyksen soveltamisalaan pääasian oikeusriidassa kyseessä oleva tilanne kuuluu (ks. vastaavasti tuomio *Test Claimants in the FII Group Litigation*, C-35/11, EU:C:2012:707, 93 ja 94 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

24 Unionin tuomioistuimelle toimitetuista asiakirjoista ilmenee, että X AB:llä on 45 prosenttia Y Ltd:n osuuksista niin pääomasta kuin äänioikeuksistaikin mitattuna. On jo todettu, että tämänsuuruiset omistusosuudet ovat lähtökohtaisesti omiaan antamaan tämän tuomion 18 kohdassa mainitussa oikeuskäytännössä tarkoitetun ”selvän vaikutusvallan” asianomaisen yhtiön päätöksien ja toiminnan osalta (ks. analogisesti tuomio *SGI*, C-311/08, EU:C:2010:26, 35 kohta).

25 Tässä tilanteessa on katsottava, että ennakkoratkaisukysymys koskee sijoittautumisvapautta koskevien EUT-sopimuksen määräysten tulkintaa.

Sijoittautumisvapautteen kohdistuvan rajoituksen olemassaolo

26 Kansallinen tuomioistuin tiedustelee kysymyksellään, onko SEUT 49 artiklaa tulkittava siten, että se on esteenä jäsenvaltion verolainsäädännölle, jossa vapautetaan yhteisöverosta elinkeinotoimintaa palvelevien yhtiöosuuksien luovutusten perusteella saadut voitot ja jätetään vastaavasti vähennysoikeuden ulkopuolelle tällaisten yhtiöosuuksien luovutusten perusteella aiheutuneet tappiot myös silloin, kun tappiot aiheutuvat valuuttakurssitappiosta.

27 On muistettava, että SEUT 49 artiklassa asetetaan velvollisuus poistaa sijoittautumisvapauden rajoitukset. Näin ollen on todettava, että vaikka sijoittautumisvapautta koskevien EUT-sopimuksen määräysten tarkoituksena on niiden sanamuodon mukaan varmistaa se, että muista jäsenvaltioista tulevia kohdellaan vastaanottavassa jäsenvaltiossa samalla tavalla kuin sen omia kansalaisia, niiden vastaista on myös se, että lähtöjäsenvaltio estää omaa kansalaistaan tai oman lainsäädäntönsä mukaisesti perustettua yhtiötä sijoittautumasta toiseen jäsenvaltioon (tuomio *Marks & Spencer*, C-446/03, EU:C:2005:763, 31 kohta; tuomio *National Grid Indus*, C-371/10, EU:C:2011:785, 35 kohta ja tuomio *Bouanich*, C-375/12, EU:C:2014:138, 57 kohta).

28 Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan tällaisina rajoituksina on myös pidettävä kaikkia toimia, joilla kielletään tämän vapauden käyttäminen, haitataan sitä tai tehdään se vähemmän houkuttelevaksi (ks. tuomio *National Grid Indus*, C-371/10, EU:C:2011:785, 36 kohta; tuomio *DI. VI. Finanziaria di Diego della Valle & C.*, C-380/11, EU:C:2012:552, 33 kohta ja tuomio *Bouanich*, C-375/12, EU:C:2014:138, 58 kohta).

29 Oikeuskäytännön mukaan tällaisia rajoittavia vaikutuksia voi syntyä muun muassa silloin,

kun yhtiö voi joutua verolainsäädännön takia luopumaan alisteisten yksiköiden, kuten kiinteiden toimipaikkojen, perustamisesta muihin jäsenvaltioihin ja liiketoiminnan harjoittamisesta tällaisten yksiköiden välityksellä (tuomio Marks & Spencer, C-446/03, EU:C:2005:763, 32 ja 33 kohta; tuomio Keller Holding, C-471/04, EU:C:2006:143, 35 kohta ja tuomio Deutsche Shell, C-293/06, EU:C:2008:129, 29 kohta).

30 Tästä on todettava, että pääasiassa kyseessä olevassa Ruotsin verolainsäädännössä suljetaan lähtökohtaisesti yhteisöveron perusteen ulkopuolelle voitot, jotka on saatu IL:ssä tarkoitettujen elinkeinotoimintaa palvelevien yhtiöosuuksien luovutuksesta. Symmetrisesti kyseisessä lainsäädännössä ei säädetä mahdollisuudesta vähentää tällaisista liiketoimista syntyneitä tappioita, ja näin on riippumatta siitä, ovatko yhtiöt, joiden elinkeinotoimintaa palvelevat yhtiöosuudet luovutetaan, sijoittautuneet Ruotsiin vai eivät.

31 Elinkeinotoimintaa palvelevien yhtiöosuuksien luovutustappioita, jotka aiheutuvat valuuttakurssitappioista, ei näin ollen voida vähentää siinä tapauksessa, että – kuten pääasiassa – kyse on yhtiöosuuksista toiseen jäsenvaltioon sijoittautuneessa yhtiössä, eikä siinä tapauksessa, että ne ovat Ruotsiin sijoittautuneessa yhtiössä, mikä pätee riippumatta siitä, ovatko tällaisen omistetun yhtiön osuudet Ruotsin kruunun määräisiä tai muun kansallisessa lainsäädännössä sallitun rahayksikön määräisiä.

32 Näin ollen on todettava, että – toisin kuin pääasian valittaja väittää – sijoituksia, jotka tehdään elinkeinotoimintaa palvelevien yhtiöosuuksien muodossa muussa jäsenvaltiossa kuin Ruotsissa, ei valuuttakurssitappioiden osalta kohdella epäedullisemmin kuin samankaltaisia Ruotsissa tehtyjä sijoituksia.

33 Tästä on todettava lisäksi, että vaikka oletettaisiin, että tällainen vähennysmahdollisuuden puuttuminen voisi asettaa yhtiön, joka on sijoittanut toisen jäsenvaltion alueelle sijoittautuneen yhtiön elinkeinotoimintaa palveleviin yhtiöosuuksiin, epäedullisempaan asemaan sen takia, että siihen kohdistuu valuuttakurssitappiota koskeva riski silloin, kun – kuten pääasiassa – kyseinen sijoitus tehdään arvopapereihin, jotka ovat muun valuutan kuin vastaanottavan jäsenvaltion valuutan määräisiä, jäsenvaltioiden verotusvallasta seuraa, ettei yhtiöiden mahdollisuus valita eri sijoittautumisjäsenvaltioiden välillä merkitse sitä, että jäsenvaltiot olisivat velvollisia mukauttamaan omat verojärjestelmänsä muiden jäsenvaltioiden verojärjestelmiin varmistaakseen sen, että yhtiötä, joka on päättänyt sijoittautua tiettyyn jäsenvaltioon, verotetaan kansallisella tasolla samalla tavalla kuin yhtiötä, joka on päättänyt sijoittautua toiseen jäsenvaltioon, koska kyseinen valinta voi tapauksen mukaan olla enemmän tai vähemmän edullinen tai epäedullinen tällaiselle yhtiölle (ks. vastaavasti tuomio Deutsche Shell, C-293/06, EU:C:2008:129, 43 kohta ja tuomio Krankenhaus Ruhesitz am Wannsee-Seniorenheimstatt, C-157/07, EU:C:2008:588, 50 kohta).

34 Vastaavasti on todettava, että välitöntä verotusta koskevan unionin oikeuden nykytilassa sijoittautumisvapautta koskevia EUT-sopimuksen määräyksiä ei voida tulkita siten, että niissä velvoitettaisiin jäsenvaltiot mukauttamaan omat verojärjestelmänsä sellaisten mahdollisten valuuttakurssiriskien ottamiseksi huomioon, joita yhtiöihin kohdistuu sen takia, että unionin alueella on yhä käytössä useita valuuttoja, joiden välillä ei ole kiinteitä vaihtokursseja, tai kansallisia lainsäädäntöjä, jotka sallivat – kuten pääasiassa – sen, että yhtiöiden pääoma on kolmansien maiden valuuttojen määräistä.

35 Tästä seuraa, ettei pääasiassa kyseessä olevan kaltainen kansallinen lainsäädäntö ole omiaan rajoittamaan sijoittautumisvapautta.

36 Tätä päätelmää ei voida asettaa kyseenalaiseksi niiden toteamusten perusteella, jotka on esitetty tuomiossa Deutsche Shell (C-293/06, EU:C:2008:129), johon X AB vetoaa.

37 Kyseisen tuomion mukaan EUT-sopimuksen sijoittautumisvapautta koskevat määräykset ovat esteenä sille, että jäsenvaltio ei ota kotimaisen veron määräytymisperustetta vahvistaessaan huomioon valuuttakurssitappiota, jonka yhtiö, jonka sääntömääräinen kotipaikka on kyseisen valtion alueella, kärsii sellaiselle kiinteälle toimipaikalleen, joka sijaitsee jossain toisessa jäsenvaltiossa, antamansa alkupääoman kotiuttamisesta.

38 Kyseiseen johtopäätökseen on kuitenkin tultu oikeudellisessa asiayhteydessä, joka poikkeaa siitä asiayhteydestä, johon pääasiassa kyseessä olevan lainsäädännön soveltaminen liittyy. Kuten ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuimisto on todennut, kansallisessa lainsäädännössä, josta oli kyse tuomioon Deutsche Shell (C-293/06, EU:C:2008:129) johtaneessa asiassa, nimittäin säädettiin, että yleissääntönä valuuttakurssivoitto oli veronalaista ja valuuttakurssitappio vastaavasti vähennyskelpoista, ellei kaksinkertaisen verotuksen estämiseksi tehdyllä sopimuksella toisin määrätty.

39 Tästä ei kuitenkaan ole kyse pääasian osalta, koska – kuten tämän tuomion 30 kohdassa on todettu – pääasiassa kyseessä olevan Ruotsin verolainsäädännön kannalta on lähtökohtaisesti merkityksetöntä, mikä elinkeinotoimintaa palvelevien yhtiöosuuksien osalta suoritettujen liiketoimien tulos on, koska Ruotsin kuningaskunta on pääsääntöisesti päättänyt olla käyttämättä verotusvaltaansa sen osalta.

40 Tässä tilanteessa sijoittautumisvapautta koskevista EUT-sopimuksen määräyksistä ei voida johtaa sitä, että jäsenvaltio olisi velvollinen käyttämään – vieläpä epäsymmetrisellä tavalla – verotusvaltaansa salliakseen sellaisten tappioiden vähennyskelpoisuuden, jotka ovat aiheutuneet sellaisista liiketoimista, joiden tuloksia, jos ne olisivat olleet positiivisia, ei kuitenkaan olisi verotettu.

41 Kun edellä esitetty otetaan huomioon, esitettyyn kysymykseen on vastattava, että SEUT 49 artiklaa on tulkittava siten, ettei se ole esteenä jäsenvaltion verolainsäädännölle, jossa vapautetaan yhteisöverosta elinkeinotoimintaa palvelevien yhtiöosuuksien luovutusten perusteella saadut voitot ja jätetään vastaavasti vähennysoikeuden ulkopuolelle tällaisten yhtiöosuuksien luovutusten perusteella aiheutuneet tappiot myös silloin, kun tappiot aiheutuvat valuuttakurssitappiosta.

Oikeudenkäyntikulut

42 Pääasian asianosaisten osalta asian käsittely unionin tuomioistuimessa on välivaihe kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevan asian käsittelyssä, minkä vuoksi kansallisen tuomioistuimen asiana on päättää oikeudenkäyntikulujen korvaamisesta. Oikeudenkäyntikuluja, jotka ovat aiheutuneet muille kuin näille asianosaisille huomautusten esittämisestä unionin tuomioistuimelle, ei voida määrätä korvattaviksi.

Näillä perusteilla unionin tuomioistuimisto (toinen jaosto) on ratkaissut asian seuraavasti:

SEUT 49 artiklaa on tulkittava siten, ettei se ole esteenä jäsenvaltion verolainsäädännölle, jossa vapautetaan yhteisöverosta elinkeinotoimintaa palvelevien yhtiöosuuksien luovutusten perusteella saadut voitot ja jätetään vastaavasti vähennysoikeuden ulkopuolelle tällaisten yhtiöosuuksien luovutusten perusteella aiheutuneet tappiot myös silloin, kun tappiot aiheutuvat valuuttakurssitappiosta.

Allekirjoitukset

* Oikeudenkäyntikieli: ruotsi.